

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120410610
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:6120410610.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 zastúpeného Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: P. E., H.. XX. XX. XXXX, R. C. Ž. X, XXX XX Ž., o zaplatenie 5.837,48 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 115,18 eur.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5722,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5837,48 eur od 31.12.2020 do 27.1.2021, zo sumy 5722,30 eur od 28.1.2021 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 27.10.2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 21.830,40 eur, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 13480,28 od 07.10.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 21.09.2015 uzatvorená zmluva o úvere č.1561157077 (ďalej aj ako „Zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery. Žalovaný svojim podpisom na zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 15 000 eur. Žalovaný sa v zmysle zmluvy zaviazal vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia. Žalovaní úver neplnili riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru žalobca v zmysle ust. 565 OZ v spojení s ust. §53 ods. 9 OZ upozornil žalovaných na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaný na upozornenie nereagoval, vyhlásil dňa 15.04.2019 Úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný vykonal nasledovné úhrady dňa 25.04.2019 sumu vo výške 142.30 eur, dňa 29.05.2019 sumu vo výške 24 eur, dňa 01.07.2019 sumu vo výške 76.16 eur, dňa 31.07.2019 sumu vo výške 16 eur, dňa 03.09.2019 sumu vo výške 40 eur, dňa 01.10.2019 sumu vo výške 12.03 eur, dňa 22.10.2019 sumu vo výške 120 eur, dňa 29.11.2019 sumu vo výške 68.03 eur, dňa 27.12.2019 sumu vo výške 68.03 eur, dňa 02.06.2020 sumu vo výške 213.77 eur, dňa 30.06.2020 sumu vo výške 120 eur, dňa 07.09.2020 sumu vo výške 82.33 eur, dňa 06.10.2020 sumu vo výške 102.48 eur. Jednotlivé splátky žalovaného boli uvedené v Aktuálnom stave úveru v časti „Zaplatené splátky“ vyhotovenom z bankového informačného systému Žalobcu. Žalobca pred podaním žaloby, výzvou zo dňa 07.10.2020, opätovne

vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný však do dnešného dňa žiadnu ďalšiu úhradu z úveru nevykonal. nevykonal. V súlade so zmluvnými dokumentami vznikla žalovaným povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi aj úroky. V zmluve bola dojednaná úroková sadzba 17,90% ročne. Napriek tomu, že v súlade s Obchodnými podmienkami, je žalobca v prípade ak sa úver stane predčasne splatný, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve, žalobca si neuplatňuje voči žalovaným zmluvné úroky po zosplatnení úveru. Žalobca si v konaní uplatňuje od momentu zosplatneniu úveru len zákonné úroky z omeškania. Žalobca prepisom z listiny "Aktuálny stav úveru" preukazuje aj súhrnnú výšku platieb započítaných na úroky, t. j. 7992,89 eur. Žalobcovi tak vzniká nárok na úroky z istiny vo výške 7157,44 eur ako rozdiel medzi súhrnnou výškou úrokov, ktoré by žalovaný zaplatil pri riadnom plnení a už zaplatenými úrokmi. Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči žalovanému od momentu zosplatnenia okrem vyššie uvedených zmluvných úrokov aj zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. Platby vykonané žalovaným po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru sa započítavajú prednostne na istinu. Určujúcim dátumom pre začatie úročenia zákonným a zmluvným úrokom, a to percentom z dlžnej istiny Úveru po jeho zosplatnení, je deň nasledujúci po zosplatnení Úveru. Na základe vyššie uvedených skutočností je Žalovaný povinný zaplatiť Žalobcovi nasledovné dlžné sumy: a) Istinu vo výške 13480,28 eur, b) Vyčíslený zmluvný úrok z Istiny vo výške 7157,44 eur, c) Vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 143,71 eur (ide o úrok z omeškania od momentu poskytnutia Úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti Úveru), d) Vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 1039,97 eur (ide o vyčíslený úrok z omeškania od momentu zosplatnenia Úveru do vykonania poslednej úhrady Žalovaného), e) zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13480,28 eur od 07.10.2020 do zaplataenia, f) poplatky vo výške 9 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že formulár neobsahuje samostatnú položku na uvedenie sumy vyčíslených úrokov z Istiny ani poplatkov, položka „Istina“ v časti D) „Uplatňovaný peňažný nárok“ formulára obsahuje súčet 1) dlžnej istiny vo výške 13480,28 eur, 2) vyčíslených zmluvných úrokov z Istiny vo výške 7157,44 eur 3) vyčíslených zákonných úrokov z omeškania vo výške 143,71 eur od momentu poskytnutia Úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti Úveru, 4) dlžného zákonného úroku z omeškania vyčísleného od zosplatnenia Úveru do vykonania poslednej úhrady Žalovaných vo výške 1039,97 eur 5) poplatkov vo výške 9 eur.

2. Na základe výzvy súdu v rámci upomínacieho konania žalobca v podaní zo dňa zo dňa 28.01.2021 súhlasil s vydaním platobného rozkazu v rozsahu istiny 5837,48 eur, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5837,48 eur od 31.12.2020 do zaplataenia a náhrady trov konania. Uviedol tiež, že žalovaný po podaní žalobného návrhu uhradil nasledujúce platby dňa 11.01.2020 v sume 51,19 eur, dňa 26.11.2020 v sume 119,45 eur a dňa 30.12.2020 v sume 110,92 eur. V časti uhradených splátok vzal žalobca žalobu späť. Predmetom ďalšieho konania tak ostal iba vyššie uvedený nárok žalobcu.

3. Žalovaný v odpore zo dňa 16.2.2021 proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Banská Bystrica dňa 5.2.2021 pod sp.zn 34Up/1957/2020 uviedol, že zmluva uzavretá medzi ním a žalobcom je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka a Zákona o ochrane spotrebiteľa. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podľa žalovaného špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Pretože zmluva o úvere neobsahuje náležitosti, aby mohla byť považovaná za úver s poplatkami a úrokmi. Žalovaný nesúhlasí s platobným rozkazom z dôvodu, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti, aby mohla byť považovaná za úver s poplatkami a úrokmi. Žalovaný nesúhlasí s platobným rozkazom z dôvodu, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti, aby mohla byť považovaná za úver s poplatkami a úrokmi. Účelom právnej úpravy tak, ako je špecifikovaná v zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, je podľa môjho názoru poskytnutie náležitej ochrany spotrebiteľovi. Za týmto účelom je povinnosťou dodávateľa splniť si zákonnú povinnosť a v zmluvách o spotrebiteľských úveroch uvádzať údaje, tak ako sú špecifikované v § 9 ods. 2 vyššie citovaného zákona. Pre prípad nesplnenia takejto povinnosti tak ako je to zrejmé z ustanovenia § 11 je poskytnutý spotrebiteľský úver nutne považovať za bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona

č. 129/2010 Z. z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podľa názoru žalovaného v zmluve chýba obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a síce doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie vyžaduje presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú, v tom prípade je potrebné uviesť presnú dobu trvania zmluvy. Je pritom nevyhnutné, aby údaj o dobe trvania zmluvy bol uvedený priamo v samotnej spotrebiteľskej zmluve, teda na listine na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom dotknuté ustanovenie rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. V Čl. 2.2 zmluvy je dojednaná doba trvania zmluvy : cit. : „zákona o spotrebiteľských úveroch je uzatvorená na dobu určitú, do splatenia všetkých záväzkov Dlžníka/Spoludlžníka voči Banke vyplývajúcich zo zákona o spotrebiteľských úveroch. V prípade splácania Úveru v zmysle ZÚ zanikne zákona o spotrebiteľských úveroch v deň uvedený ako Termín konečnej splatnosti Úveru“. Žalovaný má za to, že žalobca sa vlastne sám nerozhodol, či sa jedná o zmluvu na dobu určitú, ktorej platnosť končí konkrétnym určeným dňom alebo zmluvu na dobu neurčitú, až do splnenia všetkých záväzkov. Žalovaný v odpore ďalej uviedol, že je toho názoru, že pokiaľ je zmluva uzavretá na dobu určitú mal by byť termín trvania zmluvy určený presným ohraničením, teda určením konkrétneho časového obdobia. Vzhľadom na uvedené je žalovaný toho názoru, že takéto určenie doby trvania zmluvy nie je v súlade s už citovaným ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch samotnú dobu trvania zmluvy nemožno automaticky stotožňovať s dobou splácania úveru. Ak zákonodarca výslovne (explicitne), navyše pod hrozbou sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, vyžaduje kumulatívne uvedenie obidvoch údajov, podľa názoru žalovaného nie je možné uspokojiť sa iba s uvedením jedného z týchto údajov. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalovaný je toho názoru, že v zmluve o úvere je uvedený nesprávny údaj o výške RPMN. Žalobca podľa žalovaného do výpočtu RPMN nezahrnul splátku poistenia. Žalovaný uviedol, že trvá na tom, že nemal možnosť odmietnuť poistenie schopnosti splácať úver, pokiaľ som chcel predmetný úver získať. Žalobca mu nedal možnosť získať predmetný úver bez podmienky poistenia. Svoje tvrdenie preukázal textovým znením zmluvy o úvere, z ktorého je zrejmé, že žalobca sa len dopytoval, či dlžník spĺňa podmienky na vznik poistenia schopnosti splácať úver. Žalovaný uviedol, že nijakým spôsobom neprejavil súhlas s takýmto poistením a bolo mu žalobcom vnútené bez jeho vôle. Žalovaný z toho dôvodu má zato, že poistenie schopnosti splácať úver malo byť v celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom zahrnuté, preto je celková výška nákladov uvedená nesprávne a od toho sa odvíja následne aj nesprávnosť uvedená pri výpočte RPMN. Žalovaný na základe výpočtu S použitím internetovej kalkulačky (<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>) pri úvere vo výške 15 eur, 108 splátkach vo výške 281 eur a 108 splátkach vo výške 18 eur je zrejmé, že RPMN z poskytnutého úveru je vo výške 21,56 %. V zmluve o úvere je dojednané RPMN vo výške 19,50 %, preto je v zmluve nesprávne uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný je toho názoru, že takéto konanie veriteľa má za následok, že úver je poskytnutý bezúročne a bez poplatkov. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa). Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný mám za to, že nakoľko zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť (podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch), a tiež je v zmluve nesprávne uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa, takýto spotrebiteľský úver by mal byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca by tak mal mať nárok len na vrátenie požičanej istiny, pretože zmluva je v celom rozsahu aj pre rozpor s viacerými ustanoveniami zákona a s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Žalovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere v časti bod 2.2 Základné parametre úveru obsahuje nejasné dojednanie o celkovej výške nákladov, nakoľko uvedený počet a výška mesačných splátok nekorešponujú sumáru celkovej výšky nákladov a výšky úveru, a to v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný uvádza, že celkom podľa údajov uvedených v uzavretej zmluve mal žalobcovi zaplatiť sumu 30.186,14 eur. Avšak podľa uzavretej zmluvy o úvere má zaplatiť žalobcovi 108 anuitných splátok vo výške 281 eur, tak celková čiastka, ktorú má žalobcovi zaplatiť je

vo výške 30.348 eur (108 splátok x 281 eur). Za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje žalovaný aj dojednanie Zmluvy o úvere v časti bod 4.2, podľa ktorého cit. „... Dlužník svojím podpisom splnomocňuje Banku na inkaso istiny, Úveru, zmluvných úrokov, úrokov z omeškania a poplatkov podľa zákona o spotrebiteľských úveroch na ľarchu ktoréhokoľvek svojho osobného účtu vedeného v Banke. Taktiež za neprijateľnú zmluvnú podmienku považujem dojednanie Zmluvy o úvere v časti bod 4.4, podľa ktorého cit. „Banka a Dlužník/Spoludlužník sa dohodli, že Banka si môže započítavať svoje pohľadávky zo zákona o spotrebiteľských úveroch voči pohľadávke Dlužníka/Spoludlužníka z ktoréhokoľvek účtu alebo vkladu vedeného Bankou. Banka je z tohto dôvodu zároveň oprávnená nevykonať akýkoľvek prevod peňažných prostriedkov, či inak neumožniť Dlužníkovi/Spoludlužníkovi nakladať s prostriedkami na ktoromkoľvek účte Dlužníka/Spoludlužníka alebo s vkladom Dlužníka/Spoludlužníka, s čím Dlužník/Spoludlužník podpisom zákona o spotrebiteľských úveroch súhlasí. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou a v rozpore s § 54, ods. 1. Občianskeho zákonníka je podľa môjho názoru aj dojednanie Zmluvy o úvere v časti bod 5 . 11, podľa ktorého cit. : „ Dlužník/ Spoludlužník/k súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) poplatky podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z Úveru, d) splátka istiny Úveru ...” Žalovaný nebol osobitne informovaný o tom, že sa vzdáva svojho práva podľa § 566, ods. 2. Občianskeho zákonníka, a ani nebol zamestnancom žalobcu o tejto skutočnosti informovaný. Poukazuje na skutočnosti že označenie políčka ÁNO je vykonané strojom, nie ručne, zamestnancom banky. Pri podpise predmetnej Zmluvy ani nevedel, že dáva žalovanému takýto súhlas. Žalovaný nesúhlasí s výškou dlžnej istiny, pretože žalobca k nej dospel použitím nesprávneho výpočtu. Poukázal pritom na § 566 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pri započítaní plnení dlhu žalovaného došlo zo strany žalobcu k porušeniu príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, teda v prípade, ak by bol poskytnutý úver považovaný za úver s úrokom a s poplatkami, tak veriteľ je povinný započítavať čiastočné plnenia peňažného dlhu najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Žalobca v podanej žalobe nepreukázal, že žalovaný započítavanie čiastočného plnenia určil inak, napriek tomu z prehľadu splácania, ktorý žalobca konajúcemu súdu predložil, je zrejmé, že žalobca všetky prijaté úhrady splátok v omeškaní započítal prednostne na úhradu úroku z omeškania. Žalobca v konaní predložil dôkaz označený „Aktuálny stav úveru ku dňu: 30.09.2020”, z ktorého je zrejmé, že žalobca započítaval všetky čiastočné plnenia omeškaných splátok žalovaným, len na úhradu poplatkov a úrokov. Z uvedeného je podľa názoru žalovaného zrejmé, že žalobca použil nesprávny spôsob započítania čiastočných plnení žalovaného dlhu, keďže ani jednu splátku nezapočítal na úhradu istiny, ale úrokov z omeškania. Takéto konanie žalobcu je podľa názoru žalovaného v rozpore s vyššie citovaným ustanovením Občianskeho zákonníka.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovaného doručenom súdu dňa 17.03.2021 uviedol, že Ohľadom bodu [5.4], ktorým dlžník-žalovaný vyjadril súhlas a potvrdil oboznámenie sa s dokumentami ako napríklad Obchodné podmienky (ďalej len OP), Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP) , Sadzobník, Reklamačný poriadok, žalobca poukázal najmä na rozhodnutie Súdného dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C42/15, kde Súdny dvor uvádza, že „Svojou prvou a druhou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 10 ods. 1 a 2 smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice vykladať v tom zmysle, že v prvom rade všetky náležitosti zmluvy o úvere uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť obsiahnuté v jedinom dokumente, v druhom rade, že zmluva o úvere vyhotovená písomne musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a v treťom rade, že táto požiadavka podpisu sa vzťahuje na všetky náležitosti takejto zmluvy. V tejto súvislosti je v prvom rade potrebné pripomenúť, že podľa článku 10 ods. 1 prvého pododseku smernice 2008/48 sa zmluvy o úvere vypracujú písomne alebo na inom trvalom nosiči. Uvedená smernica však žiadnym spôsobom neuvádza, že zmluvy o úvere, na ktoré sa vzťahuje toto ustanovenie, musia byť vyhotovené v jedinom dokumente. Ako vyplýva z článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 v súlade s odôvodnením 31 tejto smernice, požiadavka zrozumiteľne a stručne uviesť v zmluve o úvere, vyhotovenej písomne alebo na inom trvalom nosiči, náležitosti uvedené týmto ustanovením je nevyhnutná na to, aby sa spotrebiteľ mohol oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami. Táto požiadavka prispieva k dosiahnutiu cieľa sledovaného smernicou 2008/48, ktorý spočíva v úplnej harmonizácii v niekoľkých kľúčových oblastiach spotrebiteľských úverov, ktorá sa považuje za potrebnú na to, aby sa všetkým spotrebiteľom v Únii zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov a aby sa uľahčil vznik riadne fungujúceho vnútorného trhu so spotrebiteľskými úvermi Hoci vzhľadom na tento cieľ nemusia byť všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nevyhnutne obsiahnuté v jedinom dokumente, je pritom potrebné poznamenať, že vzhľadom na odsek 1 tohto článku musia byť všetky náležitosti, ktoré vymenúva tento odsek 2, vyhotovené písomne alebo zachytené na inom trvalom nosiči a musia byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Keďže

všetky náležitosti upravené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 musia byť uvedené zrozumiteľne a stručne, ako v podstate uviedla generálna advokátka v bode 52 svojich návrhov, je nevyhnutné, aby zmluva o úvere obsahovala jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo iné trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti, ktoré boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Pokiaľ ide totiž o vymedzenie pojmu „trvalý nosič“ uvedeného v článku 3 písm. m) smernice 2008/48, Súdny dvor už rozhodol, že rovnako ako v prípade papierového média musí tento nosič zabezpečiť spotrebiteľovi držbu príslušných informácií, aby si mohol prípadne uplatniť svoje práva. Pre spotrebiteľa je v tejto súvislosti významná možnosť uchovávať informácie, ktoré mu boli osobne určené, záruka, že nedôjde k zmene ich obsahu, ako aj ich dostupnosť počas primeraného času a možnosť reprodukovať ich ako také [pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o smernicu 97/7/ES Európskeho parlamentu a Rady z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku (Ú. v. ES L 144, 1997, s. 19; Mim. vyd. 15/003, s. 319), rozsudok z 5. júla 2012, Content Services, C49/11, EU:C:2012:419, body 42 až 44].“ Pokiaľ ide v druhom rade o otázku, či zmluva o úvere vyhotovená písomne musí byť podpísaná zmluvnými stranami spôsobom upraveným v práve dotknutého členského štátu, je potrebné uviesť, že článok 10 ods. 1 prvý pododsek smernice 2008/48 nijakým spôsobom neodkazuje na vnútroštátne právo, a preto majú pojmy „písomne“ a „iný trvalý nosič“ uvedené v tomto ustanovení samostatný obsah. Ich výklad by nemal byť určený vnútroštátnymi ustanoveniami stanovujúcimi formu vyhotovenia zmluvy o úvere. Zatiaľ čo táto smernica nevymedzuje pojem „písomne“, vo svojom článku 3 písm. m) uvádza, že „trvalý nosič“ znamená akýkoľvek nástroj, ktorý umožňuje spotrebiteľovi uložiť informácie, ktoré sú mu osobne určené, a to spôsobom, ktorý k nim umožňuje prístup pre budúce využitie počas obdobia zodpovedajúceho účelu týchto informácií a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií. Zo samotného znenia článku 10 ods. 1 smernice 2008/48 vyplýva, že pojem „písomne“ sa vzťahuje na prostriedok, na ktorom je vyhotovená zmluva, pričom podpis takéhoto nosiča sa nevyžaduje. Vnútroštátny súd sa pritom konkrétne snaží zistiť, či táto smernica bráni tomu, aby členský štát stanovil vo svojej vnútroštátnej právnej úprave takúto požiadavku. V tejto súvislosti je dôležité pripomenúť, že podľa článku 10 ods. 1 druhého pododseku smernice 2008/48 týmito článkom nie sú dotknuté žiadne vnútroštátne pravidlá týkajúce sa platnosti uzavretia zmlúv o úvere, ktoré sú v súlade s právom Únie. Požiadavka podpísania písomne vyhotovenej zmluvy o úvere zmluvnými stranami, ktoré, ako vyplýva najmä z bodu 26 tohto rozsudku, vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, vyžaduje ako podmienku platnosti zmluvy, sa týka vnútroštátneho pravidla vzťahujúceho sa na platnosť uzatvárania zmlúv o úvere v zmysle uvedeného ustanovenia smernice 2008/48. Ani smernica 2008/48, ktorej cieľ spočíva v úplnej a záväznej harmonizácii v niekoľkých kľúčových oblastiach spotrebiteľských úverov, ktorá sa považuje za potrebnú na to, aby sa všetkým spotrebiteľom v Únii zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov a aby sa uľahčil vznik riadne fungujúceho vnútorného trhu so spotrebiteľskými úvermi (roz. z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C 565/12, EU:C:2014:190, bod 42; z 18. decembra 2014, CA Consumer Finance, C 449/13, EU:C:2014:2464, bod 21, ako aj z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C 377/14, EU:C:2016:283, bod 61), ani právo Únie vo všeobecnosti takejto požiadavke nebránia.“ Pokiaľ ide v treťom rade o otázku, či sa táto požiadavka podpísania stanovená vnútroštátnou právnou úpravou môže uplatňovať na všetky náležitosti takýchto zmlúv, je potrebné poznamenať, že „zmluva o úvere“ v zmysle článku 3 písm. c) smernice 2008/48 vyhotovená v súlade s článkom 10 ods. 1 tejto smernice písomne alebo na inom trvalom nosiči musí zrozumiteľne a presne uvádzať náležitosti upravené v článku 10 ods. 2 tejto smernice. V dôsledku toho, ako uviedla generálna advokátka v bode 35 svojich návrhov, všetky tieto náležitosti sa musia povinne zahrnúť do takejto zmluvy. Za týchto okolností, pokiaľ členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanoví, že požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu, ani smernica 2008/48, ani právo Únie vo všeobecnosti nebránia takejto požiadavke.“ Žalovaný podpísal zmluvu, svojim podpisom vyjadril súhlas s ustanoveniami zmluvy. Z ustanovení zmluvy vyplýva, že sú tu dané isté obchodné podmienky, všeobecne obchodné podmienky, reklamačný poriadok ako aj sadzobník poplatkov. Žalovaný nijakým spôsobom nepoprel tvrdenia o ich oboznámení sa. Žalobca popiera tvrdenia žalovaného o údajnej nedobrovoľnosti pri poistení predmetného úveru. Tieto tvrdenia považuje za účelové a klamlivé. V bode 5.6 Obchodných podmienok je výslovne uvedené „Celkové náklady Dlužníka spojené s poskytnutým úverom zahŕňajú všetky úroky, provízie, dane a Banke známe poplatky akéhokoľvek druhu spojených s úverom, okrem prípadných notárskych poplatkov. Súčasťou celkových nákladov nie sú náklady na Poistenie“. Dikcia zákona je pritom jednoznačná. Do celkových nákladov tak podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. patria: • všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere; • náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a

to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Zákonodarcu podľa žalobcu použil podmieňovací spôsob pre zakotvenie povinnosti započítať náklady na poisťné do celkových nákladov úveru. Zo znenia zákona: ak spotrebiteľ musí, aby získal, je dôvodný jediný správny záver, a to tak podľa logického ako aj gramatického výkladu, a to, že ak spotrebiteľ nemusí navyše úver poistiť, aby ho získal, nie je zákonom daná povinnosť započítať náklady na poisťné do celkových nákladov úveru. Slobodná voľba žalovaného o možnosti, no nie povinnosti, poistiť svoj úver vyplýva napríklad z bodu 7.1 Obchodných podmienok. Ďalej slobodná voľba žalovaného podľa žalobcu vyplýva aj z písm. D článku 3 Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, kde je jednoznačne uvedené, že poistenie úveru nie je zahrnuté do celkových nákladov a ide o poistenie nie je zo strany Poštovej banky, a.s. vyžadované. Tvrdenia žalovaného, že nemal záujem o poistenie je v danom prípade absurdná. V zmluve mal žalovaný výslovne uvedenú výšku mesačnej splátky poisťného, čo v čase podpisu predmetnej zmluvy nijakým spôsobom nenamietal. Žalovaný si sám zvolil poistenie a súhlasil s ním. Z uvedeného dôvodu poistenie nebolo a ani nemohlo byť zarátané do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Na základe vyššie uvedeného je žalobca toho názoru, že RPMN (žalovaný v ním predloženej internetovej kalkulačke uviedol nesprávne vstupné údaje), a celková výška nákladov spojených so spotrebiteľským úverom je v predmetnej zmluve uvedená správne. Žalovaným namietané neprijateľné podmienky a to konkrétne v bode 4.2, v bode 4.4 a v bode 5.11 predmetnej úverovej zmluvy. Žalobca považuje tvrdenia žalovaného za účelové a ničím nepodložené. V žiadnom prípade nemožno hovoriť o neprijateľných zmluvných podmienkach, tak ako to tvrdí žalovaný. Sám žalovaný v bode 5.11 úverovej zmluvy vyjadril súhlas so započítaním, čo nemožno poprieť. Na ničom nemení ani fakt, že žalovaný uvádza, že políčko ÁNO je zaškrtnuté strojom. Ak žalovaný nemal záujem na takomto ustanovení zmluvy, mal možnosť dané ustanovenie namietat, čo sa ale v danom prípade nestalo. Čo sa týka bodu 4.2 a 4.4 predmetnej zmluvy, žalobca nevidí dôvod, prečo by dané ustanovenia mali byť v neprospech spotrebiteľa a malo by sa jednať o neprijateľné zmluvné dojednania (žalovaný to taktiež bližšie vo svojom odpore nešpecifikoval). Neprijateľnosť zmluvnej podmienky podľa žalobcu spôsobuje neplatnosť tejto podmienky, nie celej zmluvy. Nakoľko Zmluva o úvere bola uzatvorená riadne a platne, žalobca považuje argumenty žalovaného za nedôvodné. Žalobca rešpektuje tú skutočnosť, že v zmysle judikatúry Súdneho dvora ES nekalú zmluvnú podmienku konštatuje vnútroštátny súd ex offo bez toho, aby musel čakať, či spotrebiteľ navrhne, aby uvedená podmienka bola zrušená. Na druhej strane však v prípade, ak vnútroštátny súd pri súdnom prieskume dospeje k predbežnému právnomu názoru, že spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku, druhý účastník má právo sa k tomu vyjadriť a prípadne tento názor vyvrátiť. V takom prípade totiž platí, že zásada kontradiktórnosti zaväzuje vnútroštátny súd, ktorý konštatoval v rámci preskúmania ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky informovať účastníka konania v spore a vyzvať ho, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadril spôsobom, ktorý na tento účel stanovujú vnútroštátne procesnoprávne predpisy.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to predpisom splátok k zmluve o úvere č. 1561157077, aktuálnym stavom úveru ku dňu 30.09.2020, podacím hárkom č. EPH213694346, podacím hárkom č. EPH156404848, podacím hárkom č. EPH159356188, predžalobnou výzvou zo dňa 07.10.2020, zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 21.9.2015, upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 18.03.2019, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 15.04.2019, vyjadrením žalobcu doručeným súdu 27.1.2021, odporom žalovaného z 16.2.2021, vyjadrením k odporu zo 17.3.2021, vyjadrením žalobcu z 26.7.2021 s prílohami, a to doručenkou, poštovým podacím hárkom č. EPH159356188, poštovým podacím hárkom č. EPH156404848, výpismi z portálu Slovenskej pošty ohľadne doručenia zásielok z 23.4.2019 a z 22.3.2019, vyjadrením žalobcu z 30.8.2021 a zistil tento skutkový stav veci:

6. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavrel dňa 21.09.2015 Zmluvu o úvere lepšia splátka č.1561157077. Podľa čl. 2 Zmluvy bola výška úveru 15.000,- eur, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 17,9% ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou 108 mesačných splátok vo výške 299,- eur, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 20.10.2015 a konečná splatnosť úveru dňa 20.09.2024, RPMN predstavovala 19,50%. Celková čiastka úveru bola uvedená vo výške 30.186,14 eur.

7. Podľa článku 5., bod 5.11 Zmluvy dlžník/spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: poplatky podľa ZoÚ, úrok z omeškania, zmluvný úrok z Úveru, splátka z istiny Úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok Banky voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi sa platby Dlžníka/Spoludlžníka započítavajú na pohľadávky skôr splatné.

8. V Upozornení - výzve na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 18.03.2019 žalobca žalovaného upozornil, že pohľadávka banky je viac ako 3 mesiace po splatnosti vo výške 3342,29 eur a upozornil ho, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver za predčasne splatný. Výzva bola žalovanému doručená dňa 22.3.2019, ako to vyplýva zo žalobcom predloženého potvrdenia Slovenskej pošty, a.s..

9. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 15.04.2019 žalobca žalovaného vyzval na zaplatenie sumy 17,019,13 eur a to z dôvodu, že ku dňu 15.04.2019 vyhlásil pohľadávku voči žalovanému za splatnú v celom rozsahu. Výzva adresovaná žalovanému mu bola doručená dňa 23.04.2019, ako to vyplýva zo žalobcom predloženej doručky.

10. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 30.09.2020 vyplýva, že žalovaný k uvedenému dňu vykonal úhrady v celkovej sume 8778,48 eur. Žalovanému bolo poskytnutých 15,000,- eur, a v troch platbách v sume 6961,07 eur, v sume 6603,01 eur a v sume 1435,92 eur.

11. V písomnom podaní zo dňa 23.07.2021 žalobca uviedol, že dňa 29.1.2021 vyjadril súhlas s vydaním platobného rozkazu v časti ktorej sa rozpor netýka a ex lege teda zobral žalobu v časti úrokov a poplatkov späť. Po postúpení konania na všeobecný súd z dôvodu zrušenia platobného rozkazu pre podaný odpor žalovaným je tak predmetom konania už len zostatok čistej istiny a úrok z omeškania vo výške 5% ročne z istiny. Žalobca v podaní ďalej uviedol, že z vyššie uvedeného dôvodu považuje za neúčelné špecifikovať poplatky, úroky z istiny, či úroky z omeškania do predčasnej splatnosti úveru. Predmetom konania je už len čistá istina úveru, ktorá predstavuje rozdiel medzi čiastkou ktorú žalovaný čerpal a súhrnným súčtom platieb žalovaného na úverový účet vykonaný do dňa podania súhlasu s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka. Z listiny Aktuálny stav úveru, konkrétne v spodnej časti str. 3 je zrejmá výška úveru z „uskutočnené čerpania“ vo výške 15.000 eur. úver bol poskytnutý formou 3 čiastok, poukázaných na účty jasne uvedené v listine „aktuálny stav úveru“. Na strane 1 a 2 tohto dokumentu v časti „Zaplatené splátky“ sú uvedené platby žalovaného na úverový účet v špecifikácii dátumu, meny, výšky, výšky započítanej na poplatky, úroky a istinu. Z prehľadu zaplatených splátok vyplýva, že žalovaný uhradil splátky v celkovej sume 9162,52 eur. Po vydaní platobného rozkazu žalovaný vykonal ešte jednu úhradu vo výške 115,18 eur zo dňa 27.1.2021. Z uvedeného dôvodu vzal žalobca späť v časti uplatnenej istiny späť. Vzhľadom na vyššie uvedenú úhradu je tak podľa žalobcu aktuálna výška uplatňovanej istiny vo výške 5722,30 eur. K dokladu o doručení žalobca uviedol, že slovenská pošta archivuje informácie o doručení po dobu 3 rokov od odoslania. O informáciu o doručení je možné požiadať s uvedením podacieho čísla, pričom slovenská pošta oznámi informácie v lehote do 30 dní. V prílohe podania postúpil doklad o doručení zásielky pod podacím číslom RE127386373SK - upozornenia na vznik oprávnenia vyhlásiť predčasnú splatnosť a tiež doklad o doručení výzvy pod podacím číslom UC232532876SK, ktorou veriteľ oznámil predčasnú splatnosť. Podacie číslo listiny a samotná identifikácia listín: upozornenia ako aj výzvy je zrejmá z podacieho hárka.

12. V podaní z 30.8.2021 žalobca uviedol, že po vydaní platobného rozkazu žalovaný vykonal ešte jednu úhradu vo výške 115,18 eur zo dňa 27.1.2021. Z uvedeného dôvodu vzal žalobca späť v časti uplatnenej istiny späť. Žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 5722,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5837,48 eur od 31.12.2020 do 27.1.2021, zo sumy 5722,30 eur od 28.1.2021 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

15. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

21. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkový výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

- k)ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l)výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m)právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n)súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o)prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p)úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q)upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t)informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y)názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa)názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

23. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a)zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b)zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c)zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d)v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e)veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

25. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávaci

predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

27. Ako vyplýva z § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

28. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premičané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premičaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premičaní vedel.

29. Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

30. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premičí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premičanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičania dovoľá, nemožno premičané právo veriteľovi priznať.

31. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

32. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premičacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

33. Podľa §145 ods. 2 a 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

34. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. (§ 146 ods. 1 CSP).

35. Nakoľko v podaní doručenom súdu dňa 26.7.2021 ako aj 30.8.2021 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 115,18 eur z dôvodu čiastkovej platby žalovaným dňa 27.1.2021 po podaní žaloby, a to pred prvým pojednávaním, súd v tejto časti konanie zastavil.

36. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca ako banka a žalovaný ako dlžník dňa 21.09.2015 uzatvorili zmluvu o úvere č.1561157077. Podľa čl. č.2 Zmluvy bola výška úveru 15.000,- eur, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 17,90 % ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou 108 mesačných splátok vo výške 299,- eur, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 20.10.2015 a konečná splatnosť úveru dňa 20.09.2024, RPMN predstavovala 19,50%. Celková čiastka úveru bola uvedená vo výške 30.186,14 eur.

37. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z

toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

38. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

39. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

40. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

41. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

42. V zmysle § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, pričom z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je zrejmé, že za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Súd bol zároveň povinný sa z úradnej moci zaoberať aj premlčaním žalobcom uplatneného nároku.

43. Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého dlhu sa premlčujú jednotlivé splatné splátky. Veriteľ totiž svoje právo na zaplatenie celého zvyšku dlhu môže uplatniť iba do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak veriteľ toto svoje právo nevyužije a proti dlžníkovi neuplatní zaplatenie celého zvyšku dlhu, prestane dňom zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky plynúť premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu. Jednotlivé splátky sa opäť premlčujú samostatne od ich zročnosti až do okamihu, keď dlžník nesplní niektorú zo splátok.

44. Žaloba bola podaná na súde dňa 27.10.2020. Nepremičanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky späťne od podania žaloby. Keďže v danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok 20. deň v mesiaci, nepremičanými splátkami sú tie, ktoré sú splatné odo dňa 20-11-2017. V danom prípade bola

prvá splátka pôžičky splatná dňa 20.10.2015. Premlčaných tak v danom prípade bolo 25 splátok úveru po 299,- eur splatných od 20.10.2015 do 20.10.2017, teda jedná sa spolu o sumu 7475,- eur, ktoré však boli žalovaným uhradené ešte pred podaním žaloby. Žalobou uplatnený nárok žalobcu tak nie je premlčaný.

45. Celý nárok žalobcu nemôže byť premlčaný ani z dôvodu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko k uvedenému došlo výzvou zo dňa 15.4.2019, pričom v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bol žalovaný v omeškaní najviac s úhradami 12 splátok úveru (podľa výzvy predchádzajúcej vyhláseniu mimoriadnej splatnosti z 18.3.2019 bol žalovaný k uvedenému dňu v omeškaní so splátkami úveru vo výške 3.333,29 eur), kedy prvá omeškaná splátka bola splatná najskôr v marci 2018. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 27.10.2020, uplatnený nárok žalobcu nemôže byť premlčaný vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe.

46. Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

47. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarcu sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

48. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

49. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

50. Súd je toho názoru, že akékoľvek ustanovenie zmluvy, v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, v prípade, že výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

51. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

52. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetom konania po výzve súdu a súhlase žalobcu v rámci upomínacieho konania, ostal iba nárok na zaplatenie istiny úveru 5837,48 eur so zákonným úrokom z omeškania, je podľa názoru súdu nárok žalobcu dôvodný v celom rozsahu.

53. Pokiaľ ide o námietky žalovaného vyjadrené v podanom odpore týkajúce sa samotnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, súd nespochybňuje relevanciu týchto námietok pre daný spotrebiteľský vzťah medzi stranami sporu. Z dôvodu hospodárnosti sa nimi však bližšie nezaoberal, nakoľko aj pri akceptovaní všetkých námietok žalovaného, by za daných okolností, kedy si žalobcu uplatňuje žalobou iba nárok na istinu úveru po odrátaní všetkých úhrad žalovaného zarátaných na túto istinu, nemohli tieto námietky privodiť pre žalovaného priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

54. Žalovanému bolo na základe zmluvy uzavretej medzi stranami sporu dňa 21.9.2015 poskytnutých 15.000,- eur, pričom žalovaný celkovo uhradil k tejto zmluve platby vo výške 9277,70 eur. Podľa aktuálneho stavu úveru žalovaný vykonal do 30.9.2020 úhrady v sume 8778,48 eur a podľa prehľadu splácania predloženého žalobcom v podaní z 26.7.2021 následne dňa 6.10.2020 vykonal úhradu v sume 102,48 eur, dňa 11.11.2020 úhradu v sume 51,19 eur, dňa 26.11.2020 úhradu v sume 119,45 eur, dňa 30.12.2020 úhradu v sume 110,92 eur, teda spolu 9162,52 eur. Zároveň dňa 27.1.2021 žalovaný uhradil sumu 115,18 eur, v ktorej časti vzal žalobca žalobu späť a konanie bolo zastavené. Nárok žalobcu je tak dôvodný v rozsahu 5722,30 eur (15000,- eur - úhrady v sume 9162,52 eur a úhrada 115,18 eur = 5722,30 eur). V uvedenom rozsahu tak súd žalobe žalobcu vyhovel.

55. Jedná sa teda iba o istinu úveru po odrátaní úhrad zo strany žalovaného. Vychádzajúc z uvedeného je potom žalovaný povinný vrátiť žalobcovi len hodnotu toho, čo mu dodávateľ poskytol, bez akéhokoľvek navýšenia, teda bez úrokov z úveru a bez akýchkoľvek poplatkov.

56. Žalovaného tak súd zaviazal na úhradu nesplatennej istiny v sume 5722,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5837,48 eur od 31.12.2020 do 27.1.2021, zo sumy 5722,30 eur od 28.1.2021 do zaplatenia. Žalobcov nárok bol dôvodný, preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

57. Konečnú splatnosť úveru žalobca vyhlásil ku dňu 15.04.2019, pričom predčasné vyhlásenie splatnosti adresované žalovanému mu bolo doručené dňa 23.04.2019, kedy sa dostalo do sféry jeho dispozície a pohľadávku žalobcu mal uhradiť do 10 dní. Žalobcovi teda dňom nasledujúcim po 03.05.2019 preukázateľne vznikol nárok na úrok omeškania z celej dlžnej sumy. Žalobca žiadal priznať úrok z omeškania od 31.12.2020. Podľa zistenia súdu výška úroku z omeškania ku dňu 31.12.2020 bola 5 % ročne (5 % + 0,0 % - úroková sadzba ECB k uvedenému dňu). Súd preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania pri výške sadzby od 5% zo sumy 5837,48 eur od 31.12.2020 do 27.01.2021 (dňa 27.01.2021 došlo zo strany žalovaného k čiastočnej úhrade dlžnej sumy vo výške 115,18 eur) a zo sumy 5722,30 eur od 28.1.2021 do zaplatenia.

58. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

59. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

60. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

61. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

62. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

64. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

65. Ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je z obsahového hľadiska v podstate zhodné so skorším § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý stratil účinnosť 30. júna 2016. Niet preto dôvodu neaplikovať ustálenú judikatúru všeobecných súdov, ktorá sa týka § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. II. Ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, možno žalovanému uložiť povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania v prípade, ak pre jeho správanie bola vzatá späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne. (nález Ústavného súdu SR z 20. marca 2018, sp. zn. II. ÚS 569/2017)

66. Súd žalobe žalobcu vyhovel, pričom konania bolo zastavené v časti o zaplatenie sumy 115,18 eur z dôvodu úhrady žalovaným po podaní žaloby. Žalobca bol v predmetnej veci v celom rozsahu úspešný, nakoľko zastavenie konania v sume 115,18 eur procesne zavinil žalovaný.

67. Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní úspešný, vznikol mu nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, pričom uvedenú náhradu mu súd aj priznal.

68. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.